

των. ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἔστιν αὐτὰ τὰ πράγματα διαλέγεσθαι
 φέροντας, ἀλλὰ τοῖς ὀνόμασιν ἀντὶ τῶν πραγμάτων χρῶ-
 μεθα συμβόλοις, τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τῶν ὀνομάτων καὶ ἐπὶ
 τῶν πραγμάτων ἡγούμεθα συμβαίνειν, καθάπερ ἐπὶ τῶν
 10 ψήφων τοῖς λογιζομένοις. τὸ δ' οὐκ ἔστιν ὅμοιον· τὰ μὲν
 γὰρ ὀνόματα πεπέρανται καὶ τὸ τῶν λόγων πλῆθος, τὰ δὲ
 πράγματα τὸν ἀριθμὸν ἀπειρά ἐστιν. ἀναγκαῖον οὖν πλείω
 τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τοῦνομα τὸ ἕν σημαίνειν. ὥσπερ οὖν
 κάκει οἱ μὴ δεινοὶ τὰς ψήφους φέρειν ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων
 15 παρακρούονται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν λόγων οἱ τῶν
 ὀνομάτων τῆς δυνάμεως ἀπειροὶ παραλογίζονται καὶ αὐτοὶ
 διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες. διὰ μὲν οὖν ταύτην τὴν
 αἰτίαν καὶ τὰς λεχθησομένας ἔστι καὶ συλλογισμὸς καὶ
 ἔλεγχος φαινόμενος οὐκ ὢν δέ. ἐπεὶ δ' ἐστὶ τισὶ μᾶλ-
 20 λον πρὸ ἔργου τὸ δοκεῖν εἶναι σοφοῖς ἢ τὸ εἶναι καὶ μὴ δο-
 κεῖν (ἔστι γὰρ ἡ σοφιστικὴ φαινομένη σοφία οὕσα δ' οὐ, καὶ
 ὁ σοφιστῆς χρηματιστῆς ἀπὸ φαινομένης σοφίας ἀλλ' οὐκ
 οὔσης), δῆλον ὅτι ἀναγκαῖον τούτοις καὶ τοῦ σοφοῦ ἔργον
 δοκεῖν ποιεῖν μᾶλλον ἢ ποιεῖν καὶ μὴ δοκεῖν. ἔστι δ' ὡς ἕν
 25 πρὸς ἕν εἰπεῖν ἔργον περὶ ἕκαστον τοῦ εἰδότος ἀψευδεῖν μὲν
 αὐτὸν περὶ ὧν οἶδε, τὸν δὲ ψευδόμενον ἐμφανίζειν δύνα-
 σθαι. ταῦτα δ' ἐστὶ τὸ μὲν ἕν τῷ δύνασθαι δοῦναι λόγον,
 τὸ δ' ἕν τῷ λαβεῖν. ἀνάγκη οὖν τοὺς βουλομένους σοφιστεύειν
 τὸ τῶν εἰρημένων λόγων γένος ζητεῖν· πρὸ ἔργου γὰρ ἔστιν·
 30 ἢ γὰρ τοιαύτη δύναμις ποιήσει φαίνεσθαι σοφόν, οὗ τυγ-
 χάνουσι τὴν προαίρεσιν ἔχοντες.

6 post αὐτὰ add. καθ' αὐτὰ u Π 8 καὶ om. CT (non om. M^c)
 10 συλλογιζομένοις u 13 τὸ om. u τὸ ἕν om. C (non om. M^c)
 14 ἐπισταμένων Cu Bo 17 post ταύτην add. τε C Tu (contra Π M¹)
 19 post φαινόμενος add. μὲν Π edd. pr. Bk. 21 ἢ om. C 22. 23 οὐκ οὔσης δέ T 24 μᾶλλον
 δοκεῖν ποιεῖν u || ἕν om. pr. C 25 περὶ om. T || ἕκαστον
 pr. A 26 δὲ om. pr. A || φαινόμενον C 27 λόγον δοῦ-
 ναι T 28 λαμβάνειν CTΠ || ἀναγκαῖον CTu || τοῖς βουλο-
 μένοις CTu Π 30 ἢ γὰρ om. pr. C || τοσαύτη T || σοφούς Bo
 om. Π